

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44632

Kl. 36 a, 1/39

Wacław Nowacki

Warszawa, Polska

Sposób wiązania zaciskowo-drutowego pieców kaflowych

Patent trwa od dnia 2 czerwca 1960 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób wiązania pojedynczych kafli w oblicowaniu pieców zaciskami z blaszek łączonych drutem. Mała odporność na ściskanie i rozrywanie kafli ceramicznych jest przyczyną dla której budowa stałych tradycyjnych pieców oraz pieców przenośnych w obramowaniu z kształtowników stalowych jest nieekonomiczna ponieważ przy budowie pieców stałych (tradycyjnych) zużycie kafli i w piecach przenośnych-kształtowników stalowych na obramowanie jest za duże o 40—50%. Ciężar pieca tradycyjnego jest zawadą przy projektowaniu lekkich stropów jak również duża objętość, zajmująca cenną przestrzeń, jest zwalczana przez architektów. Sposób wiązania zaciskowo-drutowego według wynalazku składa się z cienkiej blaszki z wygiętymi krawędziami zaczepiającymi, posiadającej otwory boczne i otwór do nawlekania na pręt pionowy. Kilka blaszek związanych drutem tworzy wiązanie ułożone na warstwie kafli oblicowania pieca. Sposób wiązania według wynalazku eliminuje przy piecach przenośnych szkielety z kształtowników stalowych,

natomiast piece stałe (tradycyjne) mogą być mniejsze i lżejsze, co stwarza postęp techniczny, gdzie wydatek cieplny dochodzi do 600 kcal/m²h.

Przez zastosowanie wynalazku istnieje możliwość uzyskania oszczędności w materiale i zużycia opału dochodzących do 40—50% kosztu pieca oraz dodatkowych oszczędności w eksploatacji. Niezależnie od tego powstaje możliwość budowania pieców wyposażonych w przyspieszniki oddawania ciepła, nawiewu powietrza ogrzanego i aromatycznego.

Na rysunku uwidoczniono schematycznie przykładowo rozwiązanie konstrukcyjne sposobu wiązania w oblicowaniu kaflowym pieca według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia wiązanie w widoku aksonometrycznym na tle oblicowania kaflami w piecu, fig. 2 — przekrój podłużny, a fig. 3 — przekrój poprzeczny.

Przez nawleczenie blaszek 1 na pręty pionowe 3 nakłada się na narożniki kaflowe i w otwory boczne wprowadza się dodatkowe druty 2 boczne, przednie oraz tylne, wówczas łączą blaszki, tworząc tym zamknięty prostokąt lub kwadrat

wiązania ułożonego na warstwie kafli. Dwie i więcej warstw kafli ustawionych jedna na drugiej i następnych, warstwy wiązania są nawleczone na pręty pionowe, których dolne końce są usztywnione w dolnej podstawie 6—7 nakrętkami, zaś końce górne również usztywnione nakrętkami, lecz nad płaskownikiem przyspawanym 4 do ramki 5. Może nastąpić również inne usztywnienie prętów—bez ramki z kątownika, np. tylko na płaskownikach stalowych krytych w wieńcu z kształtek kaflowych.

Przez nakręcanie nakrętek na górne i dolne końce pionowych prętów następuje usztywnienie blaszek, które z kolei naprężają druty wiążące warstwy kafli i tak zostaje związany szereg warstw, tworząc komorę z kafli.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wiązania zaciskowo-drutowego pieców kaflowych, znamienny tym, że składa się z cienkich blaszek (1) posiadających otwory boczne i otwory do nawleknięcia prętów stalowych (3), a w otwory boczne wprowadza się drut (2) wiążący blaszki (1), tworząc wiązania warstwowe, wiążące warstwy kafli prętami stalowymi (3) w dwie lub więcej warstw za pomocą docisku nakrętkami, wiążąc w ten sposób całe oblicowanie w jedną całość przez naprężenie wszystkich elementów wiązania.

Wacław Nowacki

